

Πολυαρχιερατικό συλλείτουργο για τον Άγιο Νικόλαο στην Καλαμάτα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσσηνίας](#)

Με λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια εορτάσθηκε σήμερα, Παρασκευή 6 Δεκεμβρίου, η μνήμη του Αγίου Νικολάου Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας, στον πανηγυρίζοντα ομώνυμο Ιερό Ναό τον επιλεγόμενο Φλαρίου στην πόλη της Καλαμάτας. Του Όρθρου και της πανηγυρικής Θείας Λειτουργίας προέστη ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων](#), συλλειτουργούντων του Θεοφιλ. Επισκόπου Τανάγρας κ. Αποστόλου και του Σεβασμιωτάτου [Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου](#), συμπαραστατουμένων εξ ιερέων της Μητροπόλεως Βεροίας και της πόλεως Καλαμάτας.

Στο κήρυγμά του ο Μητροπολίτης Βεροίας ανέλυσε θεολογικά την σχέση της Υπεραγίας Θεοτόκου με τον εορτάζοντα Άγιο Νικόλαο και ευχαρίστησε αδελφικά

τον Μητροπολίτη Μεσσηνίας για την αγάπη του και την ολόθυμο φιλοξενία του. Συνάμα του προσέφερε το επετειακό μετάλλιο του Αποστόλου Παύλου, πολιούχου Βεροίας.

Με τη σειρά του ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας ευχαρίστησε τον Άγιο Βεροίας και τα Μέλη του Δ.Σ. του Σωματείου «Παναγία Σουμελά», οι οποίοι κόμισαν στην Καλαμάτα την θαυματουργό Εικόνα και προστάτιδα του Ποντιακού Ελληνισμού, **Παναγία Σουμελά**. (Διαβάστε σχετικά: [Η Καλαμάτα υποδέχθηκε τη Μάνα των Ποντίων Παναγία Σουμελά](#))

Στη συνέχεια τελέσθηκε Αρτοκλασία υπέρ υγείας και ενισχύσεως του προσωπικού του Κεντρικού Λιμεναρχείου Καλαμάτας, οι οποίοι εορτάζουν τον προστάτη τους Άγιο Νικόλαο.

Πλήθος πιστών κατέκλεισε τον Ιερό Ναό προκειμένου να συμμετάσχει στην Θεία Λειτουργία, αλλά και να προσκυνήσει την Εικόνα της Παναγίας Σουμελά, η οποία θα παραμείνει στον Ναό του Αγίου Νικολάου για προσκύνημα μέχρι και την 12η Δεκεμβρίου.

Παρέστησαν οι Βουλευτές Μεσσηνίας Ι. Λαμπρόπουλος και Μ. Χρυσομάλλης, οι Αντιπεριφερειάρχες Ευστ. Αναστασόπουλος και Μ. Οικονομάκου, ο Δήμαρχος Καλαμάτας Αθ. Βασιλόπουλος, ο Αντιεισαγγελέας Εφετών Καλαμάτας Ηλ. Κωνσταντακόπουλος, ο Διοικητής του 9ου Σ.Π. Συνταγματάρχης Δ. Λυμπερέας, ο Κεντρικός Λιμενάρχης Καλαμάτας Πλοίαρχος Ν. Κωνσταντέλλης, ο Διευθυντής

Αστυνομίας Μεσσηνίας Αθ. Χριστόπουλος, ο Διοικητής της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Καλαμάτας Αντιπύραρχος Π. Παπανικολάου, εκπρόσωπος του Διοικητή της 120 ΠΕΑ, Αντιδήμαρχοι, Δημοτικοί και Περιφερειακοί Σύμβουλοι, καθώς και εκπρόσωποι άλλων τοπικών φορέων.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας:

«Πανάγιε Νικόλαε, πρόφθασον, έξελοῦ ήμᾶς τῆς ένεστῶσης ανάγκης καί σῶσον τήν ποιμήνην σου ταῖς ίκεσίαις σου».

Όλοκάρδια ή ίκεσία τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου πρός «τόν μέγιστον Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ», «τόν τοῦ καλοῦ Ποιμένος όμόζηλον ποιμένα», τόν ἅγιο καί θαυματουργό Νικόλαο, ἀρχιεπίσκοπο Μύρων τῆς Λυκίας, τόν θαυματουργό, νά σπεύσει καί νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τή δύσκολη κατάσταση στήν όποία εὑρισκόμεθα.

Καί παράλληλη μέ αὐτήν καί ή ἐκ βάθους ψυχῆς δέησή του πρός τήν «παντάνασσα Μητροπάρθενον», «τήν πάντων χριστιανῶν τό καταφύγιον», τήν όποία ἀναπέμπει πρός τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο λέγοντας: «Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τούς ταπεινούς ήμᾶς τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδέν γάρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου».

Ἡ σύνδεση τῆς ίκεσίας πρός τόν έορταζόμενο καί πανηγυρικῶς τιμώμενο ἅγιο Νικόλαο, τόν ἰδιαίτερο προστάτη τῆς ιστορικῆς αὐτῆς ένορίας, μέ αὐτήν πρός τήν Κυρία Θεοτόκο, τήν όποία ἀποτυπώνει μέ θαυμάσιο τρόπο ό ἱερός ὑμνογράφος στό Δοξαστικό καί τό Θεοτοκίο τῶν Αἵνων τῆς έορτῆς δέν ἀποτελεῖ ρητορικό σχῆμα ή μία τυχαία καί ἐπιφανειακή συσχέτιση. Ἀπηχεῖ τόν μυστικό καί θαυμαστό σύνδεσμο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου μέ τόν ἅγιο Νικόλαο, όταν ἐκεῖνος ἀγωνίζετο ὑπερασπιζόμενος τή θεότητα τοῦ Υἱοῦ της, τοῦ Κυρίου ήμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τήν όποία ἀμφισβητοῦσε ό αίρεσιάρχης Ἄρειος, ὑποστηρίζοντας ότι ό Χριστός, τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἀγίας Τριάδος, δέν ἦταν όμοούσιος μέ τόν Θεό-Πατέρα, ἀλλά ἦταν κτίσμα του. Ὑποστήριζε μάλιστα αὐτή τήν πλάνη μέ τόση ἐπιμονή κατά τή διάρκεια τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ή όποία συγκροτήθηκε στή Νίκαια τό έτος 325 καί θά έορτάσουμε τό έπόμενο έτος τά 1700 χρόνια ἀπό τή σύγκλησή της, γιά νά ἀντιμετωπίσει τίς κακοδοξίες τοῦ Ἀρείου, ὥστε ό πρᾶος ἅγιος Νικόλαος, ό όποῖος συμμετεῖχε στή Σύνοδο, θεωρώντας τούς λόγους τοῦ Ἀρείου προσβλητικούς πρός τό θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Κυρίου μας, σηκώθηκε ἀπό τή θέση του καί κινούμενος ἀπό ἱερή ἀγανάκτηση τόν ράπισε στό πρόσωπο.

Ὁ Ἄρειος διαμαρτυρήθηκε στὸν αὐτοκράτορα, πού ἦταν παρών, γιὰ τὴ συμπεριφορὰ τοῦ ἁγίου Νικολάου, πού ἦταν ἀντίθετη καί πρὸς τὸν θεῖο καί πρὸς τὸν ἀνθρώπινο νόμο, καθὼς ἡ ποινὴ γιὰ ὅποιον κτυποῦσε κάποιον συνάνθρωπό του ἐνώπιον τοῦ αὐτοκράτορος ἦταν νὰ τοῦ κόψουν τὸ χέρι.

Αὐτοκράτορας τότε ἦταν ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος, ὁ ὁποῖος δέν θέλησε νὰ ἐφαρμόσει τὸν νόμο, ἀλλὰ ἄφησε στοὺς ἀρχιερεῖς τὸν τρόπο τῆς τιμωρίας γιὰ τὸ ράπισμα. Ἐκεῖνοι τὸν παρεκάλεσαν νὰ μὴν διακόψουν τὴ Σύνοδο, ἀλλὰ νὰ ἐπιβάλλει στὸν παραβάτη τὴν τιμωρία πού θὰ ἔκρινε μετὰ τὴ λήξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου.

Ὁ αὐτοκράτορας δέχθηκε τὴν παράκληση τῶν μελῶν τῆς Συνόδου καί, ὅταν αὐτὴ ὁλοκληρώθηκε, ἐπέβαλε στὸν ἅγιο Νικόλαο ποινὴ φυλακίσεως γιὰ τὴν πράξη του.

Μέσα ὅμως στὴ φυλακὴ συνέβη ἓνα μέγα θαῦμα. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς νύκτας παρουσιάσθηκε ὁ Χριστός καί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος καί ρώτησαν τὸν ἅγιο Νικόλαο γιὰ ποιὸν λόγο βρισκόταν στὴ φυλακὴ. Ὅταν ὁ ἅγιος ἀπήντησε ὅτι φυλακίσθηκε γιὰ τὴν ἀγάπη του στὸν Χριστό, ὁ Χριστός τοῦ ἔδωσε τὸ ἱερό Εὐαγγέλιο πού κρατοῦσε καί ἡ Κυρία Θεοτόκος τὸ ἀρχιερατικὸ του ὠμόφορο.

Τὴν ἐπομένη ἡμέρα, ὅταν ἐπισκέφθηκαν τὸν ἅγιο κάποιοι γνωστοί του, εἶδαν ἔκπληκτοι τὸν ἅγιο Νικόλαο νὰ εἶναι ἀπαλλαγμένος ἀπὸ τὰ δεσμά καί νὰ διαβάζει τὸ Εὐαγγέλιο πού τοῦ προσέφερε ὁ Κύριος, φορώντας μάλιστα τὸ ὠμόφορο τὸ ὁποῖο τοῦ προσέφερε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος. Ὅταν τὸν ρώτησαν τί συνέβη, ὁ ἅγιος τοὺς διηγήθηκε τὸ θαῦμα πού ἔζησε καί ἀποτελοῦσε τὴ δικαίωση τῆς πράξεώς του. Λίγο ἀργότερα, ὅταν καί ὁ αὐτοκράτορας πληροφορήθηκε τὸ θαυμαστὸ γεγονός, ἐπισκέφθηκε τὸν ἅγιο Νικόλαο στὴ φυλακὴ μαζί μέ ἄλλους ἀρχιερεῖς, τὸν ἀπελευθέρωσε καί τοῦ ζήτησε συγγνώμη γιὰ τὴν τιμωρία πού ἄδικα τοῦ ἐπέβαλε.

Αὐτὴ ἡ ἰδιαίτερη σχέση καί εὐνοία τῆς Κυρίας Θεοτόκου πρὸς τὸν ἅγιο Νικόλαο ἐπιβεβαιώνεται καί σήμερα μέ τὴν παρουσία τῆς ἱερᾶς καί θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς Σουμελιώτισσας στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό του, ἐδῶ στὴν Καλαμάτα, τὴν ὁποία μεταφέραμε χθὲς ἀπὸ τὸ ἱερό Προσκύνημά της στό Βέρμιο, ἀνταποκρινόμενοι στὴν παράκληση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου σας καί ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ κυρίου Χρυσοστόμου, γιὰ νὰ συνεορτάσει μαζί σας τὸν προστάτη σας ἅγιο καί νὰ σᾶς προσφέρει τὴν εὐλογία της.

Τό θαυμαστό ὅμως περιστατικό τοῦ βίου τοῦ ἁγίου Νικολάου, τό ὁποῖο προανέφερα καί τό ὁποῖο μνημονεύουν πολλοί βιογράφοι καί ἐγκωμιαστές τοῦ ἁγίου Νικολάου, δίδει ἕνα μήνυμα καί σέ μᾶς πού ἐπιτελοῦμε τή μνήμη του.

Ζοῦμε σέ ἕναν κόσμο ἀπό τόν ὁποῖο, δυστυχῶς, ἔχει ἐκλείψει ἡ πίστη. Ἐχει ἐκλείψει ὁ σεβασμός πρός τήν Ἐκκλησία καί ὅσα αὐτή πιστεύει καί διδάσκει. Ἐχει ἐκλείψει ἀκόμη καί ὁ σεβασμός πρός τόν Θεό καί τά θεῖα. Τό βλέπουμε στήν ἀδιαφορία καί στήν προκλητική συμπεριφορά πολλῶν συνανθρώπων μας, οἱ ὁποῖοι στό ὄνομα μιᾶς δῆθεν ἐλευθερίας καί ἀποδεσμεύσεως ἀπό τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία, στό ὄνομα δῆθεν τῆς τέχνης, χλευάζουν τήν πίστη, προσβάλλουν βάνουσα ἱερά πρόσωπα καί θίγουν μέ τούς λόγους καί τά ἔργα τους τό θρησκευτικό συναίσθημα τῶν πιστῶν.

Διαπιστώνουμε ἀκόμη συχνά πόσοι συνάνθρωποί μας εἴτε ἀπό ἄγνοια εἴτε ἀπό ἐλλειπῇ πληροφόρηση εἴτε ἀκόμη κάποιες φορές καί ἀπό ζῆλο «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν» προσβάλλουν καί θίγουν τήν ἀληθινή πίστη καί εὐσέβεια πρός τόν Θεό. Καί πολλοί ἀπό ἐμᾶς σιωποῦμε καί τούς ἀφήνουμε νά κάνουν καί νά λέγουν ὅ,τι θέλουν, θίγοντας τήν πίστη μας καί τό πρόσωπο τοῦ Κυρίου, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τῶν ἁγίων πού ἐμεῖς εὐλαβούμεθα, ἀπό τόν φόβο μήπως μᾶς εἰρωνευθοῦν, μήπως μᾶς θεωρήσουν ὀπισθοδρομικούς, μήπως κάποιες φορές στερηθοῦμε τή φιλία καί τήν εὐνοιά τους. Ἡ στάση ὅμως αὐτή καθιστᾷ καί ἐμᾶς συνενόχους τους.

Ἀσφαλῶς τό παράδειγμα τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὁ ὁποῖος διακρινόταν γιά τήν καθαρότητα τῆς ζωῆς του καί τήν πραότητά του, καί τό ράπισμα τοῦ Ἀρείου, πού ἦταν ἐκφραση μή ἐμπαθοῦς ἱεραῆς ὀργῆς, δέν μᾶς συστήνει τή χειροδικία, ἀλλά μᾶς ὑπενθυμίζει τήν εὐθύνη μας νά ὑπερασπισθοῦμε τήν πίστη μας καί τά θεῖα καί ἱερά πρόσωπα μέ παρρησία, δίδοντας τή μαρτυρία περί τῆς ἐν ἡμῖν πίστεως, ὥστε νά ἔχουμε καί ἐμεῖς τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπως τήν εἶχε καί ὁ ἅγιος καί θαυματουργός Νικόλαος.

Κλείνοντας τίς ταπεινές αὐτές σκέψεις θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω ἀπό καρδίας καί ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου καί τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σωματείου «Παναγία Σουμελά» τόν Σεβασμιώτατο Ἅγιο Μεσσηνίας κύριο Χρυσόστομο, τόν ἀγαπητό καί πολυσέβαστο Ποιμενάρχη σας, γιά τήν εὐγενῆ πρόσκλησή του καί τήν τιμή νά προεξάρχω τῆς σημερινῆς πανηγυρικῆς θείας Λειτουργίας καί νά ἀπευθυνθῶ πρός τό εὐσεβές ποίμνιό του, τόν εὐγενῆ λαό τῆς

Μεσσηνίας καί ιδιαιτέρως τῆς Καλαμάτας καί νά συνεορτάσω μαζί σας τόν μεγάλο ἅγιο τῆς Ἐκκλησίας μας, τόν ἅγιο Νικόλαο, ἀρχιεπίσκοπο Μύρων τῆς Λυκίας, τόν θαυματουργό, τοῦ ὁποίου εὐχομαι ταπεινά ἡ χάρη, μαζί μέ τή χάρη καί τήν εὐλογία τῆς Παναγίας τῆς Σουμελᾶ, νά μᾶς σκέπουν καί νά μᾶς προστατεύουν «ἀπό τήν ἐνεστῶσα ἀνάγκη», ἀπό ὅλα ὅσα ἐξελίσσονται στίς ἡμέρες στόν κόσμο, εἴτε πρόκειται γιά πολέμους καί ἀπειλές πολέμων, εἴτε πρόκειται γιά φυσικές καί ἄλλες καταστροφές, ἀλλά καί νά μᾶς ἀξιώσουν τῆς οὐρανίου βασιλείας, ἐκεῖ ὅπου γίους.

